birlikte yaptığı Massenet'nin Don Quichotte operası için de yılın opera kaydı ödülünü aldı.

Capitole de Toulouse Orkestrasi'nin yanısıra Paris, Berlin, Londra, New York, Viyana, Münih, Hamburg, Zürih, Leipzig, Washington, Chicago, Dresden, Tokyo, San Francisco'da orkestralar ve operalar yöneten Plasson 1994 başında, uzun süredir konuk şefliğini yaptığı Dresden Filarmoni Orkestrası'nın müzik yönetmenliğine atanmıştır. Güzel Sanatlar Akademisi tarafından verilen 1990 Florence Gould Büyük Ödülünü alan Michel Plasson'a 1992 yılında Fransız Kültür ve İletişim Bakanlığı tarafından "Commandeur de l'Ordre des Arts et Lettres" madalyası, kısa zaman önce de "Officier de la Légion d'Honneur" verilmiştir.

Born in Paris to a musical family Michel Plasson started to study the piano with Lazare Levy and graduated with a first prize from the Paris Conservatoire, where he studied percussion and orchestra conducting. In 1962 he received the first prize at the Besançon International Competition and the following year, on the advice of Charles Munch, he went to the United States, where he worked with Leinsdorf, Monteux and Stokowski. After his return to France in 1965 he was appointed to Metz as musical director. In 1968 he became the permanent conductor of the Capitole de Toulouse Orchestra and Opera, of which he shortly after wards became musical director and, in 1973 artistic director of the same. In 1974 he converted the old grain market into a 3000 seating capacity concert hall which became the permanent hall of the Orchestre du Capitole de Toulouse.

Toulouse became a real international music centre following Jorge Lavelli production of Fidelio in this building in 1977, and Michel Plasson, in addition to symphonic concerts, conducted such operas as Aida, Meistersingers, Carmen, Salome, Faust, Parsifal and Nabucco. In 1980 the orchestra was entrusted with the new name of the Orchestre National du Capitole de Toulouse. In 1984 Plasson conducted Aida at the Omnisport hall at Paris-Bercy which

attracted 200,000 spectators in 16 performances and repeated the same for Turandot (21 performances) and Nabucco (16 performances) in 1985. Michel Plasson has also encouraged the development of French music by commissioning new works which he has premiered with the Orchestre National du Capitole de Toulouse. French classical and contemporary works, as well as some less known French composers, have became universally known through his recordings with the Orchestra for EMI and Deutsche Grammophon. For his efforts in the development of music he was recently nominated as The Conductor of The Year, and his recording with the Orchestre National du Capitole de Toulouse of Massenet's Don Quixote was awarded "The Best Opera Recording of the Year". Michel Plasson has also conducted orchestras and operas in Paris, Berlin, London, New York, Vienna, Munich, Hamburg, Zurich, Leipzig, Washington, Chicago, Dresden, Tokyo and San Francisco. In 1994 he was appointed music director of the Dresden Philharmonic Orchestra, with which he has been collaborating for many years as guest conductor. In 1990 Michel Plasson received the prestigious Florence Gould Award and,

BRUNO LEONARDO GELBER

la Légion d'Honneur".

in 1992 he became "Commandeur de

the French Ministry of Culture and

l'Ordre des Arts et Lettres" awarded by

Communication, as well as "Officier de

Avusturyalı, Fransız ve İtalyan kökenli müzisyen bir ailenin oğlu olan sanatçı Arjantin'de doğdu. Üç yaşında piyano çalmaya başladı ve halk önündeki ilk konserini de beş yaşında yine Arjantin'de verdi. Altı yaşında, ünlü piyanist Martha Argerich'in de öğretmeni olan Vincenzo Scaramuzza ile eğitim görmeye başladı. Yedi yaşında çocuk felcine yakalanarak bir yıl yatmak zorunda kalmasına karşın piyano çalışmalarını sürdürdü. 19 yaşında Fransız Hükümeti'nin bursuyla Paris'e geldi ve Marguerite Long ile çalışmaya başladı. Marguerite Long Piyano Yarışması'nda aldığı üçüncülük

ödülünden sonra uluslararası müzik kariyerine başlayan sanatçı, resitallerinin yanısıra Ansermet, Kempe, Leitner, Szell ve Krips gibi, o dönemin ünlü şefleri yönetimindeki orkestralar eşliğinde konserler verdi. Bruno Gelber'in geleceğin önemli piyanistlerinden biri olacağını gören Arthur Rubinstein onu, kendisiyle birlikte Reichenbach'ın filminde rol alması için seçti.

Bruno Gelber EMI firması için doldurduğu Schumann, Beethoven, Chopin, Schubert, Liszt ve Brahms'ın eserlerini içeren birçok resital plağının yanısıra Beethoven'in üçüncü ve beşinci konçertoları ile Brahms'ın birinci ve ikinci konçertolarının kaydını yaptı. Beethoven'in tüm piyano sonatlarını Denon için doldurdu. Bu plaklar için Plak Büyük Ödülü, Plak Dostları Ödülü ile, iki kez de Charles Cross Akademi Büyük Ödülü'nü kazandı.

En az kırk ülkede, ikibinden fazla konser veren sanatçı, Berlin ve New York Filarmoni, Tokyo NHK, Fransız Ulusal, Philadelphia ve Cleveland gibi ünlü orkestraların yanısıra Dresden Filarmoni Orkestrası ile ilk kez 1971'de, daha sonra da 1976 ve 1992'da çaldı. Uluslararası İstanbul Festivali'nin yanısıra Salzburg, Aix-en-Provence, Lucerne, Zürih, Granada gibi müzik festivallerine katıldı.

■ Born in Argentina to a family of Austrian, French and Italian origin Bruno Leonardo Gelber started to play the piano at the age of three and gave his first concert in his native country when he was only five. At the age of six he started to study with Vincenzo Scaramuzza who was also the teacher of the well known pianist Martha Argerich. Although he was confined to bed for one year for poliomyelitis he eagerly continued practising his piano. At the age of nineteen Bruno Gelber went to Paris on a scholarship given by the French government and began his studies with Marguerite Long. He started a successful international career after receiving the third prize at the Marguerite Long Piano Competition and, besides his recitals, he played as soloist with orchestras under renowned conductor such as Ansermer, Kempe,